

Nr 81.

Av herr **Hagström m. fl.**, om viss ändring av bestämmelserna rörande användningen av statens skogsodlingsanslag.

För vinnande av bättre skogsproduktion å vissa marker med otillfredsställande skogsbestånd har riksdagen för budgetåren 1930/1931—1936/1937 anvisat anslag, varierande mellan 600,000 kronor och 350,000 kronor.

Enligt bestämmelserna angående användningen av detta anslag har bidrag lämnats till skogsägare för gallringsröjningar i s. k. stavaskog, varemot bidrag av detta anslag ej kunnat utgå för röjning i tätväxande ungskog. Denna begränsning av anslaget användning har emellertid allt mer visat sig vara hinderlig för ett rationellt bedrivande av de skogsvårdande röjningarna. Då de olika typerna stavaskog och tätväxande ungskog mycket ofta förekomma i grupper insprängda i och övergående i varandra, är det många gånger nästan omöjligt att avgöra om ett tillämnat röjningsområde skall hänföras till ena eller andra typen.

I Norrland finnas ännu mycket stora markområden som äro beväxta dels med stavaskog och dels med tätväxande ungskog och som äro i synnerligen stort behov av genomhuggningar för att försättas i produktivt skick. Största delen av dessa marker torde ägas av småbönder. De stora skogsbolagen, som bättre insett vikten därav och haft bättre ekonomiska resurser därtill, ha nämligen i större utsträckning redan utfört dessa arbeten. Visserligen kan det tyckas att det borde ligga i varje skogsägares intresse att även utan statsbidrag försätta sin skogsmark i så högproduktivt skick som möjligt. Men det är också förklarligt om, då ekonomin är svag, sådana arbeten eftersättas eller uppskjutas, som kanske först en kommande generation skulle komma att draga nytta av. Det måste dock framstå som ett viktigt allmänintresse att dylika skogsvårdsåtgärder komma tillstånd och det bör också anses vara fullt befogat att staten lämnar effektivt bidrag till desammas utförande.

Enligt under punkt 169 i nionde huvudtiteln i årets statsverksproposition refererade yttranden har såväl centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund som skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs, Jämtlands, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens län också förordat sådan ändring av gällande bestämmelser att möjlighet skulle beredas skogsvårdsstyrelse att, på sätt som varit fallet, då det gällt att med statsbidrag understödja vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskilda skogar, lämna bidrag till röjningsgallring i tätväxande, till stavaskog ej hänförlig ungskog. Centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund hemställer dessutom att anslagsbeloppet för ifrågakvarande ändamål måtte höjas till 600,000 kronor. Jordbruksministern föreslår emellertid bibehållande av de

förutvarande bestämmelserna angående anslagets användning samt att anslaget bestämmes till 400,000 kronor.

Under åberopande av det anförda få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av bestämmelserna rörande användningen av statens skogsodlingsanslag, att skogsvårdsstyrelse beredes möjlighet att lämna bidrag till röjningsgallring jämväl i tätväxande, till s. k. stavaskog ej hänförlig ungskog, samt

att detta anslag för budgetåret 1937/1938 höjes till 600,000 kronor.

Stockholm i januari 1937.

Leon. Hagström.

Nils Andersson.

C. Fr. Carlström.

Carl Lindmark.

Enar Berglund.
